

Polská média: Tragické chyby Západu, na které doplácí Východ

- editor007 | 2. dubna 2024

POLSKO: Západní vůdci se děsí, že Ukrajina začíná prohrávat válku s Ruskem. Nyní Západ sklízí následky svého špatného odhadu v podobě nevyzbrojení ukrajinské armády včas a přijetí strategie nevitěze, píše se v komentáři na polském webu NCZAS.info.

Podle tohoto scénáře by žádná z těchto zemí neměla vyhrát ani prohrát. V ideálním případě by oba vedli válku do vyčerpání svých zdrojů a potenciálu, aby se po válce stali politickými a ekonomickými klienty Západu. Tento scénář se nám rozpadá před očima.

Ukrajinské armádě dramaticky chybí munice, zejména dělostřelectvo. Ruská převaha v počtu odpálených raket je již několikanásobně větší a neustále se zvyšuje. Ruské jednotky postupují. Pokud Ukrajina nedostane velkou pomoc, Putinovy armády se letos dostanou do Kyjeva, Oděsy a hranic s Moldavskem, které mohou destabilizovat a zcela ovládnout.

Američané jsou ohledně této pomoci ve vnitřním konfliktu již několik měsíců. Prezident Joe Biden ji chce poskytnout ve výši 60 miliard USD, ale Kongres nesouhlasí. Americkou bezvýchodnou situaci kritizovali polský premiér Donald Tusk a ministr zahraničních věcí Radosław Sikorski. Francouzský prezident Emmanuel Macron hovoří o vyslání jednotek NATO na Ukrajinu, ale lídři ostatních západních zemí jsou k této myšlence velmi skeptičtí. Přesto se evropští lídři docela bojí. To je slyšet ve vyjádřeních politiků. Generální tajemník NATO Jens Stoltenberg říká, že jsme v kritickém okamžiku a bude velkou historickou chybou, pokud dovolíme Putinovi vyhrát. Takových kritických hlasů je na Západě stále více. Lidé se probudili a báli se, že válka může zaklepat na dveře bohatých západních zemí.

Odborníci mezi sebou soutěží ve výpočtu, kolik času nás dělí od ruského útoku. Termíny se zkracují. Už se neříká, že Rusko potřebuje 5 nebo dokonce 10 let, ale zdůrazňuje se, že svůj průmysl již převedlo k válečným účelům. Německá rozvědka odhaduje, že válka může vypuknout po roce 2026. Americký generál Ben Hodges, bývalý velitel amerických pozemních sil v Evropě, odhaduje, že pokud země NATO nebudou připraveny na konflikt, Rusko může zaútočit na Západ do 1,5 roku. – Respektují pouze sílu. Pokud uvidí nějakou slabinu, postoupí vpřed. Válce můžete zabránit, pouze pokud jste na ni připraveni, říká Hodges. To je samozřejmě nejlepší řešení podle starořímského rčení Si vis pacem, para bellum (Chceš-li mír, připrav se na válku – pozn. red.), ale řada zemí v Evropě se nechce zbrojit ani v takových situace.

Ukrajina, která krvácí, není první východní zemí, která doplatila na krátkozrakou politiku západních zemí. Tento seznam není v žádném případě krátký.

Prolomení bariéry chránící křesťanskou Evropu

Prototypem této bezduché politiky je zničení Byzantské říše účastníky čtvrté křížové výpravy v roce 1204. Křížáci se shromáždili, aby odpluli do Egypta, ale byli zcela zmanipulováni chamtivým Enrico Dandolem, dóžem z Benátek. Dóže podnikal v Egyptě a nechtěl, aby tam evropští rytíři útočili na muslimy. Dandolo, papežem exkomunikovaný, přesvědčil křížáky, aby místo Egypta, kde mu byl zabaven majetek, zaútočili na Konstantinopol, kterou nenáviděl. Záminkou bylo pomoci jednomu z byzantských uchazečů o císařskou korunu. Hlavní město Byzantské říše, přímý dědic Východořímské

říše, bylo dobyto a vyplněno. Katoličtí křižáci zničili pravoslavnou Byzantskou říši a na jejím místě vytvořili t. zv Latinské císařství v Konstantinopoli. Byzantinci, kteří drželi několik provincií, po několika desítkách let znovu dobyli své hlavní město a znovu sjednotili své země, ale obnovená říše byla jen stínem té předchozí. Byzantská říše dosud účinně fungovala jako bariéra chránící křesťanskou Evropu, nejprve proti invazím Arabů a poté Turků. Oslabený byl systematicky zbořen osmanskými Turky, až se nakonec zhroutil. Turci obsadili celý Balkán, poté zničili uherské království a dvakrát se objevili u vídeňských hradeb. To byly výsledky chamtivosti a politické hlouposti Západu. Doplatily na to i Benátky. Turci postupně zlikvidovali její námořní impérium, obsadili její kolonie včetně Kypru a Kréty.

Odchod od Řeků

Západ měl možnost splatit historický dluh Řekům, kteří byli dědici Byzantské říše. Turecko bojující na straně Německa se po 1. světové válce ocitlo v táboře poražených. Na konferenci v Paříži v roce 1919 představil řecký premiér Elefterios Venizelos projekt, který byl částečnou rekonstrukcí Byzantské říše. Projekt předpokládal zahrnutí tureckých území v Evropě, včetně Konstantinopole, a asijských pobřeží Egejského moře a Černého moře (Pontus), kde žilo 2,5 milionu Řeků. Sluší se dodat, že Řekové tam žili přes 2500 let, od t. zv Velká kolonizace. Spojenci však návrh svého řeckého spojení nepřijali. Ve smlouvě ze Sevres dostali Řekové mnohem méně, než požadovali, a proto podnikli ofenzívu proti tureckým jednotkám. Jejich cílem bylo především připojení Konstantinopole k Řecku a jejich symbolem se mělo stát znovu pokřesťanštění největšího křesťanského chrámu ve středověku – slavné Hagia Sofia, kterou Turci po dobytí Konstantinopole v roce 1453 přeměnili na mešitu. Ofenzíva řeckých vojsk hluboko na turecké území po počátečních úspěších skončila porážkou a Řecko válku prohrálo. V nové smlouvě podepsané v Lausanne dostalo Řecko méně, než mělo ve smlouvě Sievers. Porážka Řeků je důsledkem nedostatku západní pomoci vyplývající ze sobectví místních mocností. Spojené království Británie, Francie a Itálie rozdělily Turecko do svých sfér vlivu. Neměli zájem Řekům pomáhat. Itálie a Francie dokonce favorizovaly Turecko, nikoli jejich spojence z nedávno skončené první světové války. pouze ve Spojeném království Británie sympatizovala s Řeckem, ale odmítla mu finančně pomoci a nakonec vyhlásila neutralitu.

Západoevropané přispěli ve 13. století k odstranění bariéry chránící před muslimskou invazí a ve 20. století zabránili její rekonstrukci. Dnes je muslimské Turecko, Západu stále méně příznivé, regionální mocností a křesťanské Řecko, které je součástí Západu, je malý stát. Ale mohlo to být jinak.

Katastrofální chyba Polska?

Zatímco se odehrávala řecká tragédie, nastalo další drama. Bohužel roli Západu převzalo Polsko. Na podzim roku 1919 vyvrcholila občanská válka v Rusku. „Bílá“ armáda generála Antona Děnikina útočící z jihu mířila na Moskvu. Leninova zpanikařená vláda se chystala uprchnout na sever. Situace bolševiků byla ještě těžší, protože na západě byla polská fronta. Děnikin nabídl Piłsudskému spolupráci, ale hlava státu se dohodla s bolševiky a odmítla pomoc „bílým“, které považoval za nepřátele pro Polsko nebezpečnější než „rudé“. Děnikin prohrál válku. Stojí za úvahu, jaké dopady by mělo zapojení polských jednotek na straně „bílých“ Rusů. Útok by zničil jižní frontu Rudé armády, po kterém by Děnikin a Poláci, jak se dalo předpokládat, dobyli Moskvu. Piłsudski se obával, že Rusko, přebudované „bílými“, se dříve nebo později dohodne s Němci a provede nové rozdělení Polska. Jak víme, stalo se tak o 20 let později, s tím rozdílem, že to udělalo „rudé“ Rusko, které Piłsudski nechtěl porazit. Maršálovi nelze vyčítat, že nechtěl pomoci Děnikinovi, který viděl polskou hranici na řece Bug a absolutně nesouhlasil s žádnou svobodnou Ukrajinou. Tento postoj byl zcela v rozporu s federalistickými plány Piłsudského, který chtěl na území bývalé první polské republiky spolu s

Ukrajinou vybudovat politický subjekt, který by byl jedinou šancí k zastavení Ruska. Ale fakta jsou absolutní. Politická zatvrzelost „bílého“ generála způsobila jeho pád, ale Děnikinův pád vedl k tomu, že se bolševici ocitli na Visle o necelý rok později. Oba hráči odehráli zápas, který skončil prohrou. Ruský velitel byl poražen okamžitě, Poláci po 20 letech.

Polsko obětováno

V roce 1939 Francie a Velká Británie obětovaly Polsko Německu. Měli s Polskem spojení, abychom věřili, že nám přijdou na pomoc. Spojenci chtěli, aby se Německo zapojilo do války na východě. Cílem Západu bylo, aby Německo mělo společnou hranici se Sověty. Bylo považováno za jedinou zemi s potenciálem zastavit expanzi komunismu a dokonce zničit sovětskismus. Následky tohoto špatného odhadu byly tragické. Německo, které pod nadvládou nacistů přestalo být Západem a stalo se barbarskou civilizací, nejprve zaútočilo na Francii, donutilo ji kapitulovat, a poté smrtelně ohrožovalo Velkou Británii. Británie.

Prodala se polovina Evropy

Evropa od Atlantiku po Volhu okupovaná jednou mocností je pro Anglosasy stát absolutně nepřijatelný. Ztráty, které by mohly vyplynout z boje proti dobře organizované německé armádě, která v roce 1944 čítala 11 milionů vojáků, by však byly tragédií a způsobily by vzpouru demokratických společností. Proto došlo k dohodě se Stalinem. Sovětský svaz výměnou za vojenskou pomoc, dodávky potravin a poválečné akvizice ve střední Evropě převzal hlavní nápor boje proti Německu. Na východní frontě drželi Němci 80-75 procent své ozbrojené síly. Cenu tohoto obchodu zaplatili nejprve sovětské otroci oblečení v uniformách Rudé armády, kteří zemřeli po milionech na frontě, a poté obyvatelé střední Evropy, kteří byli nuceni vstoupit do sovětského impéria. Jak se tento výpočet vyplatil Anglosasům? Nepochybně zachránili statisíce svých vojáků, ale pak měli půl století strach z možného sovětského útoku a jaderné války.

Polsko v hledáčku

Přemýšleli jste, milí čtenáři, proč nám Američané nyní tak ochotně a rychle prodávají zbraně, prakticky vše, co chceme? Abychom, až padne Ukrajina, byli další bariérou. Otázkou je, zda bude stát Polsko samo a budou mu dodávány pouze zbraně, a udělá tak Západ další chybu, když nebude stát bok po boku svému polskému spojenci? Po porážce Ukrajiny bude Rusko pokračovat v prosazování prvního ze svých politických cílů. Je to nadvláda nad všemi bývalými zeměmi Sovětského svazu. O jeho možném útoku na země NATO budou rozhodovat dva faktory. Přípravenost NATO poskytnout okamžitou pomoc kterémukoli ze svých napadených členů a stavu zbraní zemí této Aliance. Pokud si Rusko myslí, že má šanci na úspěch, okamžitě zaútočí. Prvním cílem budou pobaltské státy. Polsko se nevyhnutelně okamžitě zaplete do této války.

Znamením toho, že se tato válka blíží, bude koncentrace ruských jednotek na hranicích s těmito zeměmi. Pokud Rusko věří, že NATO je odhodlané, ale postrádá dostatečnou sílu, nebo že existuje síla, ale není vůle bojovat, začne nejprve strategii vyvíjení tlaku na protivníka, aby oslabil jeho soudržnost. Půjde o různé druhy hybridních aktivit. Jeden z nich jsme již zažili, a to v podobě útoku vetřelců na naši východní hranici. Teprve pak zaútočí, aby dosáhla druhého ze svých politických cílů, tj. dosažení nadvlády nad zeměmi východní Evropy jako za sovětských časů. Když je odpor slabý, Rusové postoupí směrem k Německu.

Rusko nezaútočí pouze v případě, že země NATO budou dostatečně vyzbrojené, což v tuto chvíli neoznámily, a připraveny si vzájemně pomáhat.

Podle expertů se Polsko i s 300.000 armádou, která je jen na papíře, dokáže bránit 1-2 týdny ruské armádě a pravděpodobně i té běloruské. Zda budeme obsazeni, bude záležet na pomoci dalších zemí, především americké armády, a to pouze v tomto případě, kdy brigády NATO v počtu minimálně 100.000 vojáků již budou v Polsku před útokem, a nikoli až postupně dorazí do Polska po vypuknutí války.

Jak bude vypadat válka s Polskem? Dá se předpokládat, že Rusové hned první den zaútočí raketami na několik desítek cílů v Polsku. Mezi nimi budou pravděpodobně nejvýznamnější: Varšava, plynárenský přístav ve Świnoujście a Severní přístav a rafinérie v Gdaňsku. Zbytek je věcí fantazie.

Zpracoval: První Zpravy

[ZDROJ](#)